

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma:	Kfv.I.37.822/2025/2.
A tanács tagjai:	dr. Tóth Kincső a tanács elnöke dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró dr. Figula Ildikó bíró dr. Heinemann Csilla bíró dr. Kalas Tibor bíró
A felperes:	felperes (cím1)
A felperes jogi képviselője:	ügyvéd1 ügyvéd (cím2)
Az alperes:	Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal Kalocsai Járási Hivatala (6300 Kalocsa, Városháza utca 1.)
Az alperes képviselője:	dr. Simon Zoltán osztályvezető
A per tárgya:	kötelező védőoltás alóli mentesítési eljárás tárgyában hozott határozat jogszerűségének vizsgálata
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	a felperes 12. sorszám alatt
A felülvizsgálni kért jogerős határozat:	Szegedi Törvényszék 11.K.700.684/2025/11. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzéssel szemben további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes, jogi képviselője útján, a 2025. április 19-ei keltezésű beadványában harmadik alkalommal terjesztett elő kötelező védőoltások alóli mentesítés iránti kérelmet, egyúttal indítványozta a mentesítési eljárás felfüggesztését arra hivatkozva, hogy az iskolaorvos ellen polgári pert kezdeményezett szakvélemény pótlása iránt.

[2] Az alperes a 2025. június 4. napján meghozott BK-04/NEO/00785-3/2025. iktatószámú határozatával a felperes harmadik alkalommal előterjesztett, kötelező védőoltások alóli mentesítésre irányuló kérelmét elutasította, mivel az eljárás során a felperes hiánypótlási felhívásra sem csatolta az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 58. § (3a) bekezdése szerinti, a kezelőorvos által adott szakvéleményt. Az eljárás felfüggesztése iránti kérelemmel kapcsolatban rögzítette, hogy az iskolaorvos nem minősül a felperes kezelőorvosának, így az ellene indított polgári per nem minősül a mentesítési eljárás előkérdésének, ezért a felfüggesztés iránti kérelemnek nem adott helyt. Rámutatott, hogy az Eütv. 58. § (3a) bekezdésének helyes értelmezése szerint a mentesítési eljárás megindításakor már be kell nyújtani a kérelem alátámasztását szolgáló szakvéleményt, tehát azzal a kérelem benyújtásakor a kérelmezőnek már rendelkeznie kell, a szakvélemény utólagos beszerzése érdekében az eljárás szüneteltetése, felfüggesztése nem indokolt.

[3] A felperes keresetében vitatta az alperes határozatának jogszerűségét, pontosított keresetében kérte annak megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését. Perköltséget igényelt.

[4] Az alperes védiratában kérte a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását.

A jogerős ítélet

[5] A Szegedi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) a 2025. szeptember 16. napján meghozott 11.K.700.684/2025/11. számú ítéletével (a továbbiakban: jogerős ítélet) a

felperes keresetét, mint alaptalant elutasította, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Megállapította, hogy az alperes határozata a keresetben megjelölt okból nem jogszabálysértő. A jogerős ítélet indokolásában rögzítette, hogy az Eütv. 58. § (3a) bekezdésének helyes értelmezése alapján a mentesítési eljárás megindításakor a szakvéleménynek már rendelkezésre kell állnia, hiszen azt a kérelmezőnek a kérelemhez csatolnia kell, azt nem a mentesítési eljárás során kell beszereznie. Alaptalannak ítélte a felperes azon hivatkozását, hogy a szakvélemény csatolása nem a kérelem benyújtásához kötött jogszabályi feltétel, így annak pótlására irányuló polgári peres eljárás a hatósági eljárásban előkérdésként értékelhető.

[6] Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. §-ának rendelkezése alapján vizsgálta, hogy az alperes megsértette-e a tényállástisztázási kötelezettségét. Az Ákr. 62. § (2) és (5) bekezdésére figyelemmel rámutatott, hogy az Eütv. 58. § (3a) bekezdése kötelező bizonyítási eszközt előíró törvényi rendelkezést tartalmaz, a mentesítési kérelem alapján indult eljárásban a kezelőorvos által adott szakvéleménnyel kell igazolni a kérelem indokoltságát, s a bizonyítási teher a kérelmezőre esik. A hatóság és a bíróság ezen szakvélemény alaposságát ellenőrzi eljárása során. Figyelemmel arra, hogy a felperes az eredetileg benyújtott kérelméhez és az alperes felhívására a mentesítést alátámasztó, kezelőorvostól származó szakvéleményt nem csatolt, ezért a mentesítési kérelemnek nem lehetett helyt adni.

[7] Az elsőfokú bíróság nem tartotta megalapozottnak az Alaptörvény I., II., VI., XVI. és L. cikkének a megsértésére alapított felperesi hivatkozásokat, mivel az alperes a határozatával nem rendelkezett oltás elrendeléséről, így a felperest közvetlen hátrány nem érte. Rögzítette, hogy az alperes az eljárási szabályokat betartotta, ezért az Alaptörvény XXIV. cikkének sérelme sem állapítható meg. Az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezésére vonatkozó indítványt elutasította, e körben utalt az Alkotmánybíróság több döntésére [3331/2023. (VI. 21.) AB végzés, 39/2007. (VI. 20.) AB határozat, 3080/2019. (IV. 17.) AB határozat], idézve azok releváns megállapításait.

A felülvizsgálati kérelem

[8] A felperes felülvizsgálati kérelmében vitatta a jogerős ítélet jogszerűségét, kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, vagy a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését. Kérte továbbá az alperes kötelezését a perköltsége megfizetésére. A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa), ab) és ad) alpontja, valamint b) pontja alapján tartotta indokoltnak.

[9] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja alapján a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében kérte a felülvizsgálati kérelem befogadását, mert álláspontja szerint a jogerős ítélet ellentétes a Fővárosi Ítéltábla 4.Kpkf.751.554/2024/2. számú végzésével azáltal, hogy a keresetlevélben megfogalmazott, a per tárgyához tartozó, releváns alapjogsérelmeit nem bírálta el, továbbá ellentétes a Kúria Kfv.II.37.024/2021/7. számú precedensképes határozatával is, mivel a keresetben állított alapjogi sérelmekről nem foglalt állást.

[10] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontja vonatkozásában kifejtette, hogy az élethez és a testi épséghez való jog védelme szempontjából a kötelező oltások alóli mentesítési eljárások és az eljárási jogszabályok alkalmazása jelentős társadalmi kérdéseket

vetnek fel, álláspontja szerint az ún. nyájimmunitás elmélete nem létezik, a társadalmi szintű védettség oltásokkal nem biztosítható.

[11] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja szerinti alapvető eljárási jogsérelemként - a Kp. 86. § (1) bekezdésének rendelkezésére utalva, miszerint a bíróság köteles valamennyi kereseti kérelemről döntés hozni, - hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a keresetben kifejtett alapjogi sérelmek érdemi vizsgálatát indokolatlanul mellőzte, az alapjogi jogsérelmekre vonatkozó kereseti kérelmeket nem bírálta el, ami sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az alapvető, a hatékony jogvédelem biztosítására vonatkozó feladatát sem teljesítette, mert hivatalból nem vizsgálta a kötelező oltási rendszer Alaptörvénybe ütközését, továbbá nem vizsgálta érdemben a felperes eljárásjogi jogsérelmét [Ákr. 62. § (1) bekezdés].

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja körében hivatkozott a Kúria Kfv.37.199/2020/6. számú határozatának [28] bekezdésében foglaltaktól való eltérésre, sérelmezte, hogy a jogerős ítélet figyelmen kívül hagyta, hogy az iskolaorvos kezelőorvos. Hivatkozott továbbá a Kúria Kfv.II.37.024/2021/7. számú határozata [43] bekezdésétől való eltérésre, amely alapján előadta, hogy a jogerős ítélet érdemben nem ad számot a keresetben állított alapjogi sérelmekről, mindössze egy rövid bekezdésben tér ki a keresetben előadottakra, és rögzítette, hogy az alapjogi sérelmeket azok tárgyi ügyben való jelentéktelensége miatt nem vizsgálta.

[13] A felülvizsgálati kérelem mellékleteként Alkotmánybíróság előtti egyedi bírói normakontrollra vonatkozó indítvány is előterjesztett.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei - a következők szerint - nem állnak fenn.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdésének a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos rendelkezése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[16] A Kp. 117. § (4) bekezdésének a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos rendelkezése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A Kp. 117. § (4) bekezdése valamennyi, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt befogadhatósági okhoz indokolási kötelezettséget ír elő, részletesen indokolni azonban csak a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjához kapcsolódó befogadási kérelmet kell. A

befogadhatósági ok jogalkotó által megkívánt indokolási kötelezettsége a befogadhatóság kérdésében való döntést segíti elő, a jogalkotó ezáltal lehetőséget ad a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél számára, hogy kifejtse, hogy mely indokok mentén tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését, mert csak így kerülhet abba a helyzetbe a Kúria, hogy a kérelem előterjesztőjének szempontjából vizsgálja a befogadhatóságot.

[17] A Kúria rámutat arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására, ugyanis a felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján annak vizsgálatára kerül sor, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. Kiemeli a Kúria, hogy a befogadásról szóló döntés során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát vizsgálja. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő voltára hivatkozás nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van csak lehetőség.

[18] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében általánosságban akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat).

[19] A felperes által nevesített, a Fővárosi Ítéltábla 4.Kpkf.751.554/2024/2. számú végzése nem támasztja alá a bírói gyakorlat széttartó voltát, a joggyakorlat egységének a jogerős ítélet folytán bekövetkező sérülését, vagy ennek veszélyét. A felperes által nevesített végzés keresetlevél visszautasításának jogszerűségét vizsgálva rögzítette, hogy az indokolt alaptörvény-ellenességre hivatkozás is jogsérelmet jelent. Az állított jogsérelmet nem fosztja meg lényegi jellemzőjétől, hogy azt a bíróság a vitatott cselekmény jogszerűsége szempontjából nem tartja relevánsnak vagy alaposnak, ezért a keresetlevél visszautasításának nem volt helye.

[20] Hangsúlyozandó, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának első fordulatóban szabályozott befogadási ok az alsóbb fokú bíróságok által hozott határozatok közötti eltérés esetén alapozhatja meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. Amennyiben a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatától valamely jogkérdésben eltér, úgy az a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjának esetkörét alapozhatja meg, így a felperesnek a Kúria Kfv.II.37.024/2021/7. számú határozatára alapított hivatkozását a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja körében értékelte.

[21] A joggyakorlat továbbfejlesztésének a szükségessége akkor indokolja a felülvizsgálati kérelem befogadását, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, azonban annak követése a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv.I.35.542/2021/2., Kfv.37.025/2021/2.), vagy az meghaladottá vált. Ezzel összefüggésben a Kúria rámutat, hogy a felperes nem hivatkozott olyan körülményre, amely az elsőfokú bíróság jogértelmezésének meghaladott voltát igazolná. A fentiek alapján a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja szerinti befogadhatósági ok nem áll fenn.

[22] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontja szerinti befogadási ok alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi

jelentősége miatt indokolt. E befogadási ok tehát azt feltételezi, hogy nagy számban előforduló, új típusú ügyben merült fel a jogkérdés, illetve a döntés a társadalom szélesebb körére jogi hatást gyakorol. A befogadás ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában.

[23] A Kúria megállapította, hogy a védőoltások alóli mentesítés kérdése ugyan a jogalanyok széles körét érinti, illetve kétséget kizáró módon társadalmi jelentőséggel bír, ugyanakkor a mentesítéshez kapcsolódó elvi jelentőségű jogkérdésekben kialakult és egységes bírósági joggyakorlat áll rendelkezésre. A Kúria töretlen gyakorlata szerint a védőoltások alkalmas és szükséges eszköznek minősülnek egyfelől a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének biztosításához, másfelől az egész társadalom fertőző betegségekkel, járványokkal szembeni védelméhez. A védőoltásokkal kapcsolatos jogi szabályozás betartása kötelező. A védőoltás elrendelése nem jár alapjogi sérelemmel, mentesülni kizárólag az Eütv. 58. § (3) és (3a) bekezdésében foglaltak szerint lehet (Kfv.VI.37.199/2016/13., Kfv.VI.37.049/2022/6.). Kimondta a Kúria, hogy a kötelező védőoltás alóli mentesítési eljárásban - mint kérelemre induló eljárásban - a bizonyítási teher a felperesre esik, a felperes kötelezettsége a megfelelő orvosi szakvélemény előterjesztése, vagyis annak bizonyítása, hogy a mentesítés Eütv. 58. § (3) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételei fennállnak (Kfv.VI.37.049/2022/6., Kfv.VI.37.116/2017/3., Kfv.VI.37.119/2016/13., Kfv.II.37.080/2016/9.). A Kúria gyakorlata (Kfv.IV.37.409/2021/6.) követi továbbá az Alkotmánybíróság kötelező védőoltás alóli mentesítés tárgykörben hozott határozatai érvelését is [39/2007. (VI. 20.) AB határozat, 3080/2019. (IV. 17.) AB határozat, 3242/2025. (VII. 11.) AB határozat].

[24] A Kúria úgy értékelte, hogy a felperes nem adott elő olyan tény, körülményt, amely a fenti szempontok szerint valószínűsítene, hogy jelen konkrét ügy - amelynek tényállása szerint az Eütv. 58. § (3a) bekezdésében előírt szakvélemény hiányában a mentesítésre irányuló, immár 3. alkalommal benyújtott kérelem elutasítására került sor - olyan elvi jelentőségű kérdést vet fel, amelynél fogva önmagán túlmutató kiemelt súllyal vagy társadalmi jelentőséggel bírna. A Kúriának nincs tudomása arról, hogy új típusú, sorozatosan előforduló ügy esete állna fenn. A nyájimmunitás elméletével kapcsolatos okfejtés nem tárgya jelen eljárásnak, így jelen perbeli ügyben való döntés a felperesen kívül tömegesen más jogalanyok jogi helyzetét nem befolyásolja. A Kúria a fent kifejtettek alapján megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerint nem volt helye.

[25] A felülvizsgálati kérelemben megjelölt Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja szerinti befogadási ok tekintetében a Kúria már több határozatában (pl. Kfv.VII.37.807/2025/2.) rámutatott arra, hogy a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapított felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti, miként arra is, hogy a befogadásról szóló döntés során a jogerős ítélet érdemi felülvizsgálata nem végezhető el. A befogadás keretei között a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogerős ítélet indokolásában vizsgálta a felperes Ákr. 62. §-ára alapított hivatkozását, értékelte az alapjogi hivatkozásokat, döntött az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezésére vonatkozó indítványról, továbbá részletesen idézte és elemezte az alapjog-korlátozás körében kialakult alkotmánybírósági gyakorlatot, így a felülvizsgálati kérelem befogadása a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjára tekintettel sem indokolt.

[26] A Kp. 118. § (1) bekezdésének b) pontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor lehet helye, ha a jogerős ítélet a Bírósági Határozatok Gyűjteményében

közzétett kúriai határozatban foglalttól eltérő jogértelmezésen alapul. Az eltérés megállapításának feltétele az összevethetőség.

[27] A Kúria rámutat arra, hogy a felperes által hivatkozott Kfv.37.199/2020/6. számú kúriai határozatnak vannak eltérő tényállási elemei, mivel abban az ügyben több orvosi szakvélemény is rendelkezésre állt, míg jelen perbeli esetben a felperes egyetlen szakvéleményt sem nyújtott be, s a hivatkozott kúriai határozat [28] bekezdését a felperes csak részben idézte, így annak ismertetését mellőzte, miszerint a hivatkozott bekezdés azt is rögzíti, hogy „... a kezelőorvos Eütv. szerinti fogalma tágan értelmezendő, és azt minden ügyben egyedileg szükséges vizsgálni és megállapítani.”. Jelen perbeli ügyben nem áll rendelkezésre szakvélemény, így nem is vizsgálható, hogy az a kezelőorvostól származik-e. A felperes által megnevezett, a Kfv.II.37.024/2021/7. számú határozat [43] bekezdése a kereseti kérelem kimerítésével függ össze, az ott megfogalmazott, a bíróság indokolási kötelezettségére vonatkozó általános mércével ellentétes jogértelmezést a jogerős ítélet nem tartalmaz. Erre tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti befogadási ok nem alapozza meg.

[28] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatása nem indokolt, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadására figyelemmel mellőzte a felperes Alkotmánybíróság előtti egyedi bírói normakontrollra vonatkozó indítványról való döntést.

A döntés elvi tartalma

[30] A felülvizsgálati kérelem befogadása megtagadásának van helye, ha az abban foglaltak nem támasztják alá a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt befogadási ok valamelyikének fennállását, ezáltal a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának szükségességét.

Záró rész

[31] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, tanácsban határozott.

[32] A Kúriának eljárási illetékről rendelkezni nem kellett, mivel az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes volt.

[33] A végzéssel szembeni további perorvoslat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontjában és a Kp. 112. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Budapest, 2026. január 8.